

en utredning

Sysselsättningsutredningen, en viktig utredning, fortlever trots regimskiftet sitt socialistiska liv i högönskelig välmåga.

Utredningen har i sin krets av ledamöter många berömda namn från svensk socialdemokrati: Rudolf Meidner och Gösta Rehn, Lars Sandberg, f.d. ordförande i Statsanställdas förbund och tillika ordförande i utredningen, samt John Östlund från TCO-S. Av yngre årgång är Metall-ekonomen Per-Olof Edin. Bland pamparna från Organisations-Sverige märks verkställande direktörerna i Kommun- och Landstingsförbundet samt SAF:s Karl-Olof Faxén. AMS-generalen Bertil Rehnberg är självfallet med. För att avrunda denna krets av mäktiga män återfinns också bland ledamöterna ett antal riksdagsledamöter av båda könen, utsedda av sina respektive partier.

En huvudräkning ger vid handen, att partisympatierna i sysselsättningsutredningen fördelar sig så, att socialdemokraterna kan räkna med en betryggande majoritet på ungefär 10 mot de borgerligas 6.

Det är emellertid inte bara i utredningen, som socialdemokraterna är i förkrossande majoritet. Än värre är det i sekretariatet. Det kan utan vidare betecknas som helrött. Flera av utredningens cirka sexton heltidsanställda sekreterare är dessutom partipolitiskt aktiva inom socialdemokratien. Det hör också till det vanliga att LO:s tidning Fackföringsrörelsen kan presentera material från utredningen innan det har kommit på utredningens bord.

Sysselsättningsutredningen fortsätter således att på skattebetalarnas bekostnad vidareutveckla den socialdemokratiska synen på

sysselsättnings- och näringspolitiken. Någon utvärdering av den förda arbetsmarknadspolitiken görs inte. Den allvarligaste anmärkningen som kan riktas mot Per Ahlmark – för det är han som är den ansvarige i den här affären – är att han genom sin vägran att omgestalta sysselsättningsutredningen har avhändert den borgerliga regeringen ett redskap, som kunde nyttjas till att förnya sysselsättningspolitiken efter borgerliga riktlinjer.

Förklaringen till Per Ahlmarks oförmåga att byta majoritet i bla sysselsättningsutredningen är hans långt drivna lust att hålla sig väl med fackföreningsrörelsen. När Lars Sandberg liksom även Åke Nilsson, den fd Metallordföranden, som är ordförande i Arbetsrättskommittén, i god demokratisk ordning lämnade in sina avskedsansökningar efter socialdemokraternas valförlust, bad Per Ahlmark dem enträget att stanna kvar. De-

ras motkrav blev helt naturligt att majoritetsläget i utredningarna inte skulle ändras.

Det är till föga tröst i sammanhanget att Per Ahlmark får besvär av sitt eget arrangemang. Samtidigt som arbetsmarknadsministern tillsätter en utredning, som bla skall undersöka om Åman-lagarna försvårar för ungdomen att få jobb och i så fall skall föreslå ändringar i lagstiftningen, tillstyrker hans folkpartistiska kollegor i sysselsättningsutredningen förslag som innebär att Åman-lagarna skall göras ännu strängare och ungdomens situation "förbättras" med ytterligare lagstiftning.

Det är inte att undra på att Per Ahlmark får en pressad debatt i riksdagen när Mats Hellström (s) frågar honom när regeringen avser att genomföra Sysselsättningsutredningens förslag. Som man bäddar får man ligga!

Margaretha af Ugglas

Med detta häfte av tidskriften följer ett inbetalningskort avseende prenumerationsavgiften **60: – kronor för år 1978.**
(Prenumerationspris för pensionärer: **50: –**).